

عنوان مقاله:

نقدی بر بررسی و طبقه بندی اوزان شعر سنتی در چارچوب واج شناختی وزنی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 8، شماره 19 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه علوی - استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه گیلان نور بوشهر

علی محمد حق شناس - استادگروه زبان شناسی دانشگاه تهران

فردوس آقاگلزاده - استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه تربیت مدرس

عالیه کرد زعفرانلو کامبوزیا - استادیار گروه زبان شناسی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف مقاله حاضر بررسی اوزانی است که هم در شعر عربی و هم در شعر فارسی به کار می رود. در این راستا نظریه گلستون و ریاد (1998) درباره اوزان شعر سنتی که منطبق بر نظریه خلیل بن احمد، «عالم نحو و واضع علم عروض» است، مورد بحث و نقد قرار می گیرد. نظریه گلستون و ریاد یکی از نظریه های تأثیر گذار در شرح و طبقه بندی علمی نظریه الخلیل است که در چارچوب وزن شناسی نوایی نوشته شده است. این نظریه در اصل بر اساس اوزان شعر عربی است، اما به روشنی می توان آن را به اوزان شعر فارسی اعمال کرد. واحدهای شعر در این نظریه عبارتند از: عجا، گایهف مترون، و مصراع که مشخصه بارز آنها دو عضوی بودن است در این تحقیق ابتدا تمامی ابعاد این نظریه طرح می شود و مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. پس از آن به بررسی الزامات نظری این چارچوب برای بررسی تحقیق حاضر نشان می دهد که درک و دریافت متفاوت فارسی زبانان و عرب زبانان از شعر فارسی و عربی مبنای واج شناختی دارد.

کلمات کلیدی:

وزن شناسی نوایی، پایه، مترون، مورا، جایگاه وزنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315708>

